

Nr 18.

Ankom till riksdagens kansli den 7 maj 1918 kl. 4 e. m.

Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 18, i anledning av väckt motion angående skrivelse till Konungen med begäran om utredning i fråga om åtgärder för åstadkommande av minskade restantier och avskrivningar av skatter.

I en inom första kammaren väckt och till första kammarens första tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 124, har herr Rosén hemställt, att första kammaren ville för sin del besluta, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående möjligheten att genom statsbidrag åt organisationer, som avse att främja skatteinbetalning, eller genom andra liknande åtgärder åstadkomma minskade restantier och avskrivningar av skatter, samt därefter för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda. *Motionen.*

I avseende å motiveringen för denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har i vederbörlig ordning infordrat yttrande över motionen från statskontoret, och har nämnda myndighet efter hörande av överståthållareämbetet och Kungl. Maj:ts befallningshavande i länen till utskottet inkommit med det begärda utlåtandet samt därvid anfört, att det visserligen med hänsyn till av en del befallningshavande påpekade omständigheter kunde synas tvivelaktigt, om det vore av något större intresse för staten att understödja skatteföreningar på sätt motionären tänkt sig, men att, då syftet med de ifrågasatta åtgärderna givetvis vore värt att av statsmakterna behjärtas, statskontoret icke hade något att erinra mot den föreslagna utredningen. Flertalet av de utav statskontoret hörda myndigheterna hava varmt förordat vidtagande av åtgärder i motionens syfte. *Inhämtat yttrande.*

Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Stockholms län har i ämnet an-
fört bland annat följande:

»På sätt motionären framhåller, måste varje år väsentliga skatte-
belopp avskrivnas eller balanseras över till kommande år. Anledningen
härtill är i många fall att söka däri, att mindre inkomsttagare hava svårt
att på en gång komma ut med större utgiftsposter, särskilt då utgiften
kommer å tider, då andra oundvikliga utgifter komma ungefär samtidigt.
Så torde till en del vara fallet med kronoutskylderna. Dessa skola enligt
gällande uppbördsreglemente från och med detta år i regel erläggas under
tiden 21 november—5 december. Otvivelaktigt är, att närheten till dels
julen och dels årsskiftet, då ett kvartals hyra skall erläggas, inverkar men-
ligt på resultatet av skatteuppbörden, då de skattskyldiga då hava andra
utgifter, som de tilläventyrs anse sig böra giva företräde.

Till rådande av bot mot allt för stora avskrivningar och restantier
lärer kunna tänkas flera utvägar, antingen framflyttande av uppbördster-
minen till mera lämplig tid eller anordnande av flera uppbördsterminer.
Mot det förra förfaringsättet talar statens intresse att få in så stor del
av uppbörden som möjligt före budgetsårets slut och vidare, att, då kom-
munerna väl numera i allmänhet hava sina uppbörder fördelade på flera
terminer, det i allt fall kan möta svårigheter att träffa en uppbördstermin,
som icke sammanfaller med andra större utbetalningar.

Den andra utvägen förefaller därför att bättre leda till målet. Att
emellertid staten skulle för sin uppbörd anordna flera uppbördsterminer
torde möta svårigheter med hänsyn till den apparat, ett sådant förfarande
kräver. Däremot lärer den utväg, motionären anvisat eller lämnande av
statsbidrag åt organisationer, som avse främjande av skatteinbetalning,
kunna leda till målet. Konungens befallningshavande har sig väl bekant,
att numera inom landet finnes ett stort antal av större affärsföretag, vilka
för i företagen anställda anordnat så kallade intressekontor, som omhänder-
hava de till kontoren anslutna medlemmarnas utbetalningar av skilda slag,
i främsta rummet utskylder, hyror och försäkringspremier. Även inom
statens verk torde finnas dylika kontor. Dessa utkvittera varje eller åt-
minstone flertalet avlöningsdagar en efter utbetalningarnes storlek avpassad
del av medlemmens avlöning, vilken del göres räntebärande, och verk-
ställer sedermera kontoret å förfallodagarne medlemmens åt kontoret an-
förtrodda utbetalningar av skilda slag. Fördelarne med detta förfarings-
sätt äro uppenbara. Medlemmen avstår varje avlöningsdag en mindre del
av sin avlöning och befrias därigenom från periodiskt återkommande större
utgiftsposter, medan återstoden av avlöningen får användas till täckande
av löpande levnadsomkostnader m. m. Intet synes hindra, att kommu-

nerna, i likhet med av motionären åberopade Umeå stad, inrätta motsvarande organisationer, och så torde för övrigt redan på något håll hava skett.

Rimligt torde även vara, att staten för främjande av bättre skatteuppbörd lämnar bidrag till driften av dylika kommunala kontor, och finner sig Konungens befallningshavande förty böra förorda den av motionären ifrågasatta utredningen.»

Utskottet instämmer i huvudsak i vad länsstyrelsen i Stockholm sålunda anført och vill blott tillägga, att det möjligen synes kunna ifrågasättas, om icke medlemmarna i dylika sammanslutningar genom att avstå från ränta å i förskott gjorda inbetalningar kunde bidra till förvaltningskostnaderna, helst förvaltningen därigenom skulle i icke oväsentlig grad förenklas. I ett par större sammanslutningar av förevarande slag, som finnas i huvudstaden, nämligen dels bland posttjänstemännen och dels bland järnvägstjänstemännen gottgöres icke medlemmarna ränta, utan användes ränteinkomsten jämte ett mindre årligt bidrag från varje medlem till bestridande av förvaltningskostnaderna.

Utskottet.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,

att första kammaren ville för sin del besluta, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående möjligheten att genom statsbidrag åt organisationer, som avse att främja skatteinbetalning, eller genom andra liknande åtgärder åstadkomma minskade restantier och avskrivningar av skatter, samt därefter för riksdagen framlägga det förslag, var till utredningen kan föranleda.

Stockholm den 7 maj 1918.

På utskottets vägnar:

TH. BORELL.

Närvarande vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet: herrar *Borell, Magnusson, Bergman, Hulting, Schyller, Oscar Olsson* och *Malkolm Petterson*.